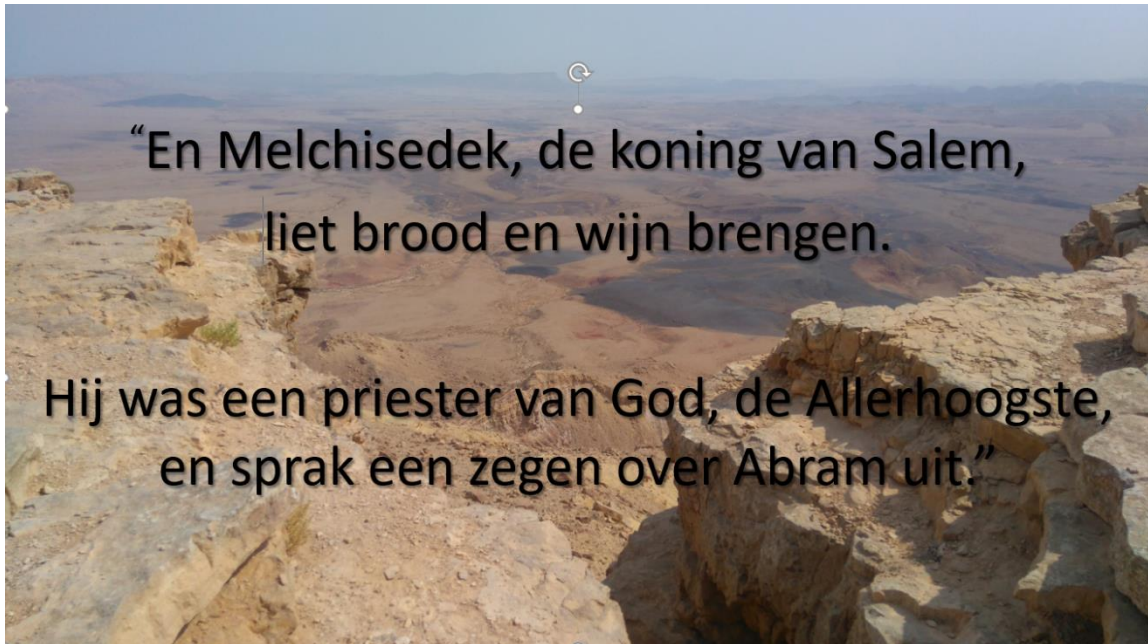

Verwachtingenmanagement

op de weg die God je wijst

Genesis 14:17-24 & Hebreëen 7:1-3

Ds. Ilonka Terlouw | Heilig Avondmaal | 9 februari 2020, Tollebeek

1. De weg die God wijst

Het leven kan soms stevig tegenvallen.

Ik wil vandaag echt niet onnodig negatief zijn, maar soms vallen de dingen nou eenmaal tegen, en flink ook. Je hebt er naar uitgekeken en naar toe geleefd, je had er zin in en ging er vol voor, maar dan is het eenmaal zo ver, en dan lijkt het alle energie uit je weg te zuigen. Je krijgt tegenslag na tegenslag op je pad en eigenlijk, als je heel eerlijk bent, raak je het spoor een beetje bijster...Waarom het nou gaat zoals het gaat. Je weet het ook niet meer. **Soms vallen bepaalde dingen in het leven tegen.** En over het algemeen geldt daarbij: hoe hoger de verwachtingen, hoe groter de teleurstelling.

In het geloofsleven gaat dat net zo. Sterker nog: in het geloofsleven zijn je verwachtingen extra geladen. Vol geloof en overtuiging verwacht je het van de weg die God je wijst. Als je Gods stem hebt verstaan, als God je de weg wijst, dan verwacht je ook veel van die weg. Ja toch?

Vorige maand stonden we samen stil bij onze concrete verwachtingen voor het nieuwe jaar en de vraag naar Gods weg in ons leven. We lazen toen het gedeelte uit Prediker 3 over de verschillende tijden van het leven. 'Er is een tijd om te bewaren, een tijd om weg te gooien.' En ik vroeg u: 'Welke inzichten geeft God jou voor de tijd die voor je ligt? Is het een tijd om afscheid te nemen van bepaalde dingen? Is het een tijd om dingen juist op te pakken? Waar is het tijd voor?'

Heb jij Gods stem de afgelopen weken verstaan? Heb je er al om gebeden welke kant God jou dit jaar op wil hebben? Ik heb in januari, Jan en Hannie aangedragen als voorbeeld. Zij mochten ervaren dat God hen zei dat het tijd was om het ambt neer te leggen. Zij mochten dat aanvaarden als Gods weg. Misschien ervaar jij wel, dat het de tijd is om het ambt juist óp je te nemen. Ik noem maar een voorbeeld.

Waar het mij vanochtend om gaat is dit. *Als God je roept, waarnaartoe dan ook of voor welke taak dan ook, hoe manage je dan je verwachtingen?* Want soms gaan, ook in het geloof, dingen een andere kant op dan gedacht. Dan denk je: 'Dit is het! Dit is de weg die God wil dat ik insla!' Maar dan blijkt die weg een domper. 'Hoe kan dit!?' vraag je je af. Toch betekent dat niet per se, dat je Gods stem verkeerd hebt verstaan. Maar al te vaak is de teleurstelling te wijten aan verkeerde verwachtingen.

Als je de weg inslaat die God je wijst, wáár verwacht je het dan van? Verwacht je het dan van de wég of van Gód? Snap u wat ik bedoel te zeggen: Op de weg die God wijst is het niet zozeer de wég waarvan je alles moet verwachten, maar Gód waar je alles van kunt verwachten.

2. 'Welkom in de strijd!'

Laat me dat verduidelijken aan de hand van het leven van Abram. Abram heeft Gods stem verstaan. God heeft hem geroepen: 'Trek weg uit je land, verlaat je familie, verlaat ook je naaste verwanten, en ga naar het land dat ik je zal wijzen'. Hoe denkt u, dat het met de verwachtingen van Abram gesteld zal zijn? Alles laat hij achter zich, op weg naar dat land dat God hem wijst. Dát land, dat moet toch wel geweldig zijn!

En dan kómt ie in dat land dat God hem aanwijst, en treft er één grote dorre ellende aan. Ja, als we spreken over 'Het Beloofde Land', dan roept dat ook bij ons al snel allerlei beelden op van een soort 'paradijs op aarde.' Het land Israël heeft soms de wonderlijke uitwerking dat mensen weg zwijmelen bij droombeelden die weinig met de realiteit te maken hebben. Nee, lees dan eerst maar eens wat Abram meemaakt, zodra hij in dat 'Beloofde land' aankomt. Het is tegenslag op tegenslag.

Zodra Abram voet in Kanaän zet, hoofdstuk 12, breekt er een grote hongersnood uit. Lot – het laatste familielid dat hij nog had – laat hem vervolgen in de steek, hoofdstuk 13. En oorlog verandert het land tenslotte in een totale chaos, hoofdstuk 14. Het 'beloofde land' is zo geweldig niet. Het blijkt een land van oorlog en honger te zijn. 'En bedankt, God!!!' – Je weet wel wat ze vroeger zeiden als je belijdenis had gedaan: 'Welkom in de strijd.' Zó is het voor Abram. Hij heeft 'ja' gezegd, Gods stem verstaan en precies zo is hij midden in de strijd terecht gekomen. Wat een tegenvaller.

Ik vind het heel begrijpelijk, dat je in zo'n situatie Gods roeping uit het oog verliest. Ook op huisbezoeken komt het vaak zat ter sprake: hoe moeilijk het soms is, om je oog op God gericht te blijven houden, als het leven tegenvalt. De twijfel slaat toe: 'Hoe zit het met die weg die U wees?' Ik dacht dat de tijd rijp was om een nieuw begin te maken, daarom koos ik voor deze verhuizing of deze nieuwe baan of..' – noem maar op. 'Hoe zit het me U?!

De teleurstelling en vragen zijn vaak maar al te herkenbaar. Tegelijk is het lang niet altijd nodig om direct aan God en Gods weg te twijfelen. Het verhaal van vanochtend leert ons, dat Gods weg Góds weg is, omdat Hij er is. De wég hoeft niet in alle opzichten geweldig te zijn, Gód is geweldig. En Hij is er. **Op Gods weg zul je niet altijd voorspoed aantreffen, maar je zult er Gód aantreffen.**

3. Brood en wijn voor Abram

Precies dat mag Abraham in Genesis 14 ontdekken en ervaren. De wereld stond in brand. Abram is uitblust na een hevige strijd. En dan staat daar plots Melchisedek voor hem, priester van de Allerhoogste God. Deze priester komt Abram tegemoet om hem in Gods naam brood en wijn te brengen om hem op kracht te laten komen en om hem Gods vrede te schenken. Melchisedek is immers de koning van Salem, dat is afgeleid van 'Sjaloom', vrede.

Zie, te midden van moeilijkheden of teleurstellingen, is dát wat de weg van God geweldig maakt: dat God er op het juiste moment voor je is.

Laten we samen nog eens kijken naar wat er in Genesis 14 gaande is. We lezen in dat hoofdstuk hoe negen verschillende koningen met elkaar de strijd aangaan. Vier koningen van vier grote rijken op aarde trekken ten strijde tegen vijf andere koningen die heersen over verschillende steden. Het is een strafexpeditie. Deze vijf steden zijn 13 jaar onderworpen geweest aan de Big Four, maar ze zijn in opstand gekomen. En dat dulden deze vier grote heersers niet. Van het meer van Galilea in het noorden, tot ver in het zuiden voorbij de dode zee, worden er veldslagen geleverd. De schaal waarop de oorlog in Genesis 14 ons voor ogen wordt getekend, kunnen we alleen maar juist inschatten als we spreken van een wereldoorlog, de Eerste Wereldoorlog op deze aardbol.

Aanvankelijk heeft Abram er niet zoveel mee te maken. Hij woont niet in één van die vijf grote steden. Zijn neef Lot echter wel... Lot woont in één van de steden die in opstand zijn gekomen. Na de strafexpeditie van koning Kedorlaomer is er niet veel meer van over. Ook Lot is gevangen genomen.

Misschien heeft Abram wel gedacht: 'Had ik het niet gezegd, Lot!' 'Ik wist het wel, die stad ziet er misschien aantrekkelijk uit, maar het is niet de weg die God heeft gewezen.' Hoe dan ook, via Lot treft de oorlog Abram nu ook. Hij komt in touw, brengt 300 man op de been –tegenover de overmacht van vier grote koningen stelt dat niet zoveel voor – en hij gaat de strijd aan. En Abram... Abram... wint.

Op dat punt, begon onze Schriftlezing: 'Toen Abram na zijn overwinning op Kedorlaomer en de andere koningen terugkeerde [...] toen liet Melchisedek, de koning van Salem, hem brood en wijn brengen en sprak een zegen over Abram uit.' Dat vormt de kern van het leven met God: Brood, wijn en de zegen van de Allerhoogste.

4. Brood, wijn en Gods zegen voor jou

Hoe de weg eruit zal zien waarheen God jou wijst? Ik kan het u niet voorspellen. Maar één ding staat vast: Als het Gods weg is, dan zal Hij er voor je zijn. Hij komt je tegemoet, met brood en wijn en hemelse vrede.

Misschien heb je, net als Abram, ook net een hevige strijd achter de rug. Ook in het leven met God, kun je soms totaal uitgeput en leeg kan zijn. Misschien voelt het voor jou wel, alsof de wereld om je heen in brand staat. Je hebt geprobeerd je afzijdig te houden. Je probeert je om je niet overal druk om te maken. Maar dan treft het lot iemand die je lief is. Een familielid, een goede vriend en dan raak je toch in de

kwestie betrokken. Soms pakt dat goed uit, zoals bij Abram. Soms kun je ook niet zoveel betekenen voor die ander.

De oorlog waar Abram in belandde, kan op veel manieren raken aan dat wat wij meemaken en ervaren. Misschien ervaar je boosheid, omdat het soms toch ook niet eerlijk is hoe de dingen gaan. Maakt die ander de keuze om te verhuizen, of op kamers te gaan of... – net zoals Lot ervoor koos om in Sodom te gaan wonen – en nu wordt er van jou maar weer verwacht dat je klaarstaat als het misloopt! Door boosheid kun je, zélf s op Gods weg God helemaal uit het oog raken.

Maar misschien ook stroomt de adrenaline juist wel door je aderen, omdat het je gelukt is, en je de strijd gewonnen hebt. Hoewel, of jij de strijd gewonnen hebt, of God, daar valt natuurlijk over te discussiëren... Ook door succes kan je God uit het oog verliezen.

Hoe voel jij je op dit moment?

Hoe nodig heb jij het, dat er vanochtend weer brood en wijn voor je klaarstaan?

Want de brood en wijn stáát klaar. Voor jou. Zoals Melchizedek naar Abram toekwam, zó komt vandaag Jezus naar jou toe, als priester van de Allerhoogste God, om je te voeden met brood en wijn en je te zegenen met hemelse vrede. Op het levenspad waar jij wandelt – of het nou een pad vol tegenslag is, van hard werken, je inzetten voor je naaste, of dat je juist een prachtige overwinning hebt neergezet – komt Jezus naar je toe om je te sterken, om je te bemoedigen, om je te laten uitrusten. **God geeft niet altijd alles wat je wenst, maar wel dat wat je nodig hebt.**

5. 'A Defining Moment'

Toch is het verhaal hier nog niet af. Na de brood, wijn en zegen volgt nóg een belangrijke scene. Ik zou zelfs willen zeggen: dit is een 'defining moment.' Dat hoeft

ons trouwens niet te verbazen. Zo gaat dat wel vaker: Als God je tegemoet komt, dan gáát het ergens over. De ontmoeting met God zet de dingen in je eigen leven op scherp.

Ook voor Abram staan de dingen op scherp. Want Melchisedek is niet alleen gekomen. De koning van Sodom, die Abram dacht verslagen te hebben, duikt ook weer op! Beide staan ze nu tegenover Abram: Sodom en Salem. Hij die staat voor 'oorlog' en Hij die staat voor de 'vrede.' De koning van Sodom eist: Geef me de oorlogsbuit terug! Hij is het compleet tegenovergestelde van de koning van Salem, die gaven met zich meebrengt om Abram te schenken.

Voor Abram is het een test. Op Gods weg, in het beloofde land heeft hij inmiddels heel wat meegemaakt: Honger, in de steek gelaten worden, oorlog. De weg bleek zelf niet zo super, maar God wél:

God is goed, ook al is de wereld dat niet altijd.

God brengt vrede, in een wereld waar oorlog heerst.

God geeft zijn zegen aan mensen die met een vervloekte wereld te maken krijgen.

Met God is er hoop voor het land dat Abram belooft is.

Met God wordt elke weg anders.

En daar gaat het nu om. Ziet Abraham dat? Herkent hij dat?

Neutraliteit is nu niet langer een optie. This is the moment. Beide koningen staan voor hem. Door wie zal Abram zijn identiteit laten bepalen? **Wat wordt het: Geven of nemen?**

Abram kiest. En hoe! Hij volgt zonder enige twijfel het voorbeeld van de koning van Salem. Melchisedek gáaf Abram (brood, wijn en Gods zegen). Geven doet in dit geval geven. Abram geeft een tiende van hij heeft aan Melchisedek. Zonder zich in te

houden, geeft Abram al het overige aan de koning van Sodom. Niets wil hij met die weg van oorlog en ellende te maken hebben.

Abram kiest wie hij zal zijn op de weg die God hem wijst.

6. Wat maakt jouw leven geweldig?

De daadkracht van Abram liegt er niet om. Niks geen moegestreden man of teleurgestelde gelovige treffen we hier aan. Met een krachtige stem zweert hij, bij de naam van de HEER: 'hier sta ik voor'.

Misschien was het nog de adrenaline van de overwinning die door zijn lijf gierde, die Abram zo daadkrachtig doet optreden.

Misschien was deze energieke reactie een gevolg van goed verwachtingenmanagement.

Ik denk, dat het voortkwam uit de brood, wijn en zegen die hij ontving van de Allerhoogste God.

Dát smaakte naar meer.

Het land Kanaän stelde misschien teleur,
maar Gods gaven en Gods zegen stelden niet teleur.
God stelt nooit teleur.

Dat gaf Abram de kracht:

de kracht om te kiezen,
de kracht om, opnieuw, voor God te kiezen.

Hij zal iemand zijn die geeft, in plaats van neemt.

Iemand die gezegend is om anderen tot zegen te zijn.

Amen

Bekijk ook het filmpje: <https://youtu.be/Q-z7ReIA1To>